

"Ve keza, kuvve-i gadabiyenin tefrit mertebesi, cebanettir ki korkulmayan şeylerden bile korkar. İfrat mertebesi tehevürdür ki, ne maddî ve ne mânevî hiçbir şeyden korkmaz." Burayı açıklar mısınız?

"Ve keza, kuvve-i gadabiyenin tefrit mertebesi, cebanettir ki korkulmayan şeylerden bile korkar. İfrat mertebesi tehevürdür ki, ne maddî ve ne mânevî hiçbir şeyden korkmaz. Bütün istibdadlar, tahakkümler, zulümler bu mertebenin mahsulüdür. Vasat mertebesi ise şecaattir ki, hukuk-u diniye ve dünyeviyesi için canını feda eder, meşru olmayan şeylere karışmaz."(1)

Tehevür; maddi ve manevi hiçbir şeyden korkmamak demektir. Burada korkmamak, inkardan gelen bir şeydir, iman ve cesareten gelen bir şey değildir. Kafir inanmadığı, inkar ettiği bir şeyden elbette korkmaz. Yani onun alemine göre *-haşa-* Allah yok ki ondan korkup çekinsin. Cehennem onun nazarında yok ki ondan titresin. Şayet cehennem ona görünse kaçacak delik arar, belki herkesten çok korkar. Bu sebeple halk arasında; **"Cahil cesur olur."** sözü meşhurdur. Yani kafir ve cahiller meselenin azametini bilmediği için, işin farkında değiller demektir. Bu sebeple kafirin korkusuzluğu inkar ve cehaletinden gelen geçici bir haldir.

Maddi şeylerden korkmaması ise; ekseri olarak kendisini garantiye aldıktan sonradır. Mesela; Firavun binlerce asker içinde kendini cesur hisseder, yoksa o maddi kuvveti ve askerleri olmasa, onun gerçek cesareti açığa çıkacaktır. Hatta bir insan ne kadar zulüm ve baskı uyguluyor ise, o derece korkak ve manen dayanaksız olduğuna işaret eder. Zira kendi pis canını garantiye almak için, etrafına baskı yapar. **Halbuki gerçek cesaret; Allah'a iman edip onun azamet ve kibriyası karşısında titremektir.** Allah'tan korkan hiçbir şeyden korkmaz, ondan inkar sureti ile korkmayan her şeyden korkar ve titrer.

Özet olarak kafirin korkak olması imansızlıktan olduğu gibi, *-zira kalbinde bir yardım ve dayanma noktası yok-*, zahiren hiçbir şeyden korkmaması da yine inkar ve cehaletindedir, zira inkar ve cehalet korkulacak şeyleri göstermiyor...

Üstadımız İslam deccalı Süfyan için şu manidar cümleleri kullanır:

"Ben bir mânevî âlemde İslâm Deccalını gördüm. Yalnız bir tek gözünde teshirci bir manyetizma gözümle müşahede ettim ve onu bütün bütün münkir bildim. İşte bu inkâr-ı mutlakdan çıkan

---

bir cüret ve cesaretle mukaddesata hücum eder. Avâm-ı nâs hakikat-ı hali bilmediklerinden, harikulâde iktidar ve cesaret zannederler."(2)

Dipnotlar:

(1) bk. [İşârâtü'l-İ'câz, Fâtiha Sûresi Tefsiri.](#)

(2) bk. [Şular, Beşinci Şua.](#)